Opłacono gotówką

Nr. 23. 1936.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 6 czerwca 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1936 r.

o odznaczeniach cudzoziemskich.

Art. 1. Obywatelowi Rzeczypospolitej nie wolno przyjmować bez zezwolenia Prezydenta Rzeczypospolitej żadnych odznaczeń cudzoziemskich.

Art. 2. Obywatele Rzeczypospolitej, którzy przed wejściem w życie ustawy niniejszej otrzymali odznaczenia cudzoziemskie, a nie uzyskali zezwolenia Prezydenta Rzeczypospolitej na ich przyjęcie, zachowują prawo do tych odznaczeń, jeżeli zezwolenia takie uzyskują do dnia 1 lipca 1937 r.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: (—) Beck

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 34 z dnia 1 maja 1936 r.)

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 7 maja 1936 r.

o ulgach podatkowych dla nabywców pojazdów mechanicznych.

Na postawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 30 marca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 186) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Osobom fizycznym, które w okresie czasu od 1 kwietnia 1936 r. do 1 stycznia 1938 r. nabędą na własność pojazdy mechaniczne o cenie nabycia nieprzekraczającej 12.000 zł, przysługuje ulga w podatku dochodowym i specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych, na zasadach, unormowanych w dekrecie niniejszym.

(2) Za pojazdy mechaniczne w rozumieniu ust. (1) uważa się wszelkie samochody, ciągniki i motocykle.

Art. 2. (1) Ulga przysługuje wyłącznie osobom które nabyły nowe pojazdy mechaniczne u sprzedawców trudniących się zawodowo na obszarze Rzeczypospolitej sprzedażą, montażem lub produkcją pojazdów mechanicznych.

(2) Nabywcy pojazdów mechanicznych, którym z tytułu nabycia pojazdów przysługuje ulga w podatku dochodowym na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 2, poz. 6) oraz na podstawie przepisów dekretu niniejszego, mają prawo wyboru podstawy prawnej do zastosowania ulgi.

Art. 3. (1) Ulga, przewidziana w art. 1 ust. (1), przyznawana będzie przez potrącenie sum wydatkowanych na nabycie pojazdu mechanicznego z opodatkowanego według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym dochodu, uzyskanego w roku, w którym należność za nabyty pojazd mechaniczny została całkowicie uiszczona, jak również z wynagrodzeń, opodatkowanych podatkiem dochodowym według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym lub podatkiem specjalnym od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych i otrzymanych w roku nabycia pojazdu mechanicznego.

(2) Jeżeli cena nabycia pojazdu mechanicznego przekracza sumę dochodu według działu I ustawy

o państwowym podatku dochodowym, uzyskanego w roku, w którym należność za nabyty pojazd została całkowicie uiszczona, bądź też sumę otrzymanych w roku nabycia pojazdu wynagrodzeń, podlegających podatkowi według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym lub specjalnemu podatkowi od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych, nadwyżka ceny nabycia będzie potrącona z dochodu lub wynagrodzenia, uzyskanego w ciągu następnych dwóch lat

Art. 4. (1) Osoby, ubiegające się o ulgę w podatku dochodowym według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym, powinny złożyć podanie do urzędu skarbowego, właściwego dla wymiaru państwowego podatku dochodowego, przed uprawomocnieniem się wymiaru tego podatku na rok podatkowy bezpośrednio następujący po roku, w którym należność za nabyty pojazd mechaniczny została całkowicie uiszczona.

(2) Osoby, ubiegające się o ulgę w podatku dochodowym według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, w specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych, bądź też w obydwu tych podatkach równocześnie, powinny złożyć podanie do urzędu skarbowego, w którego okręgu mają miejsce zamieszkania w czasie wnoszenia podaniu o ulgę. Podanie powinno być wniesione w terminie do dnia 1 kwietnia roku następującego bezpośrednio po roku, w którym należność za nabyty pojazd mechaniczny została całkowicie uiszczona.

(3) Do podań, wymienionych w ust. (1) i (2), należy dołączyć zaświadczenie sprzedawcy, zawierające następujące dane:

1) imię i nazwisko nabywcy,
2) rodzaj, typ i numer motoru sprzedanego pojazdu,
3) datę zawarcia umowy o sprzedaż,
4) wysokość ceny sprzedażnej i datę całkowitego jej uiszczenia,
5) oświadczenie sprzedawcy, że sprzedany pojazd jest nowy,
6) zaznaczenie, iż zaświadczenie wydane zostało w celu uzyskania ulg przewidzianych w dekrecie niniejszym.

(4) Osoby, ubiegające się o ulgę w podatku dochodowym według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym oraz w specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych, powinny ponadto dołączyć do podania zestawienie wynagrodzeń otrzymanych w ciągu roku, w którym pojazd nabyto oraz potrąconego od tych wynagrodzeń podatku dochodowego tudzież specjalnego podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych.

Art. 5. Od decyzji urzędu skarbowego w sprawie przyznania ulgi przysługuje prawo odwołania w terminie dni trzydziestu od daty doręczenia decyzji do właściwej władzy skarbowej II instancji.

Art. 6. Sprzedawca pojazdu mechanicznego, który w zaświadczeniu, wymienionem w art. 4 ust. (3), podaje świadomie nieprawdziwe dane, podlega odpowiedzialności jak za przestępstwo, przewidziane w art. 176 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 14, poz. 134).

Art. 7. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:
(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu: (—) E. Kwiatkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 39 z dnia 15 maja 1936 r.)

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Sprawiedliwości

z dnia 25 kwietnia 1936 r.

o taksie za czynności komorników.

Na podstawie art. IX przepisów wprowadzających prawo o sądowem postępowaniu egzekucyjnem (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804) zarządzam, co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Komornik pobiera za swe czynności opłaty oraz należności na pokrycie wydatków.

§ 2. Osoba, której sąd przyznał prawo ubogich, wolna jest od uiszczania komornikowi opłat i należności na pokrycie wydatków.

Skarb Państwa oraz podmioty prawne, za które działa Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej, wolne są od uiszczania tej części opłat która przypada Skarbowi Państwa.

§ 3. Strona, która wnosi o podjęcie przez komornika czynności, połączonej z opłatą lub wydatkami, obowiązana jest wpłacić mu zaliczkę na pokrycie tej opłaty lub tych wydatków.

Od obowiązku złożenia zaliczki na pokrycie opłat wolny jest Skarb Państwa oraz podmioty prawne, za które działa Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej.

Komornik nie pobiera zaliczki na opłatę za dokonanie sprzedaży.

§ 4. Komornik nie podejmie czynności, dopóki strona nie złoży zaliczki.

W razie niezłożenia zaliczki komornik wezwie stronę do uiszczenia zaliczki w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania pod rygorem zwrotu wniosku.

Po bezskutecznym upływie terminu komornik zwróci wniosek stronie.

§ 5. Opłaty i wydatki, od których strona była uwolniona lub których nie uiściła, komornik pobierze od dłużnika.

Opłaty i wydatki, nieuiszczone przez dłużnika, komornik wyegzekwuje od strony, która żądała wykonania czynności, chyba, że służy jej uwolnienie (§ 2). W tym celu komornik wyda postanowienie, w którem wezwie stronę do uiszczenia należności w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia postanowienia. Postanowienie to podlega wykonaniu w drodze egzekucji bez zaopatrywania go klauzulą wykonalności.

Rozdział II.

O opłatach w ogólności.

§ 6. Opłata jest stosunkowa lub stała.

Wysokość opłaty stosunkowej, jeżeli rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, zależna jest od wartości roszczenia, obliczonego wraz z odsetkami, kosztami i innemi należnościami.

Cała opłata stosunkowa wynosi:

przy wartości do 50 zł włącznie . . .	2 zł
przy wartości ponad 50 zł do 100 zł włącznie	3 „
przy wartości ponad 100 zł do 200 zł włącznie	4 „
przy wartości ponad 200 zł do 400 zł włącznie	6 „
przy wartości ponad 400 zł do 600 zł włącznie	7 „
przy wartości ponad 600 zł do 1000 zł włącznie	8 „
przy wartości ponad 1000 zł do 5000 zł włącznie:	
od pierwszych 1000 zł	8 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1000 zł.	3 „
przy wartości ponad 5000 zł do 10.000 zł. włącznie:	
od pierwszych 5000 zł.	20 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1000 zł.	2 „
przy wartości ponad 10.000 zł do 100.000 zł włącznie:	
od pierwszych 10.000 zł	30 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1000 zł	1 „
przy wartości ponad 100.000 zł:	
od pierwszych 100.000 zł	120 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 10.000 zł	5 „
Suma opłaty stosunkowej nie może wynosić mniej niż	2 zł

Rozdział III.

Opłaty w sprawach spornych i egzekucyjnych.

§ 7. Całą opłatę stosunkową pobiera się:

1) za zajęcie ruchomości, za zajęcie wierzytelności lub innych praw majątkowych, związanych z posiadaniem dokumentu, wymienionych w art. 630 k. p. c.;

2) za dokonanie przez publiczną licytację sprzedaży ruchomości, nieruchomości i praw, za dokonanie sprzedaży z wolnej ręki ruchomości, za objęcie ruchomości przez wierzyciela — opłatę oblicza się od uzyskanej ceny;

3) za dokonanie opisu nieruchomości, niemniej jednak niż . . . . . . 6 zł.

Jeżeli czynność wymieniona w p. 1)—3) trwała ponad 3 godziny, komornik za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera dodatkowo opłatę w wysokości . . . 2 „

Opłatę za dokonanie sprzedaży pobiera się, choćby sprzedaż uznano za niedoszłą do skutku spowodu nieuiszczenia w terminie reszty ceny nabycia (art. 613 k. p. c.)

§ 8. Połowę opłaty stosunkowej pobiera się:

1) za zajęcie ruchomości, wierzytelności lub innych praw majątkowych, związanych z posiadaniem dokumentu, wymienionych w art. 630 k. p. c., jeżeli zajęcie nastąpiło przez zaznaczenie w protokóle poprzedniego zajęcia (art. 587 § 1, 641 § 1 k. p. c.);

2) za zajęcie wierzytelności lub innych praw majątkowych poza wymienionemi w art. 630 k. p. c., a w szczególności za zajęcie uposażenia służbowego, zaopatrzenia emerytalnego, wynagrodzeń, diet;

3) za sprawdzenie zajętych ruchomości bez równoczesnego dokonania zajęcia (art. 587 § 2 k. p. c.);

4) za opis zajętego prawa lub ruchomości (art. 634, 817 § 3 k. p. c.);

5) za oszacowanie;

6) za wezwanie o zapłatę długu przy egzekucji z nieruchomości (art. 654 k. p. c.), nie więcej jednak niż . . . . . . 10 zł.

Opłata za oszacowanie nie należy się, jeżeli oszacowania dokonywa komornik przy zajęciu, opisie lub sprzedaży.

Jeżeli oszacowania dokonywa komornik w toku egzekucji celem zniesienia współwłasności, opłatę oblicza się od sumy oszacowania.

§ 9. Opłata stała wynosi:

1) za doręczenie dokonane przez komornika jeżeli obecność komornika przy doręczeniu jest konieczna i stanowi ono samoistną czynność (np. doręczenia na wniosek towarzystw kredytowych) . . . 1 zł

2) za wykonanie przymusu osobistego 10 „

3) za przyjęcie przez komornika sumy od dłużnika wierzytelności (art. 631 k. p. c.), raty na pokrycie długu wraz z przekazaniem ich wierzycielowi lub do depozytu . 1 „

Od opłaty tej wolne są sumy do 10 zł włącznie.

4) za odebranie dłużnikowi dokumentów lub rzeczy ruchomych wraz z oddaniem ich wierzycielowi, do depozytu lub na skład (art. 638, 650, 812, 862 k. p. c. . . 3 „

5) za czynności związane z przeniesieniem zajętych ruchomości na inne miejsce . 3 „

6) za udział przy usunięciu oporu (art. 820 k. p. c.) . . . . 5 „

Jeżeli czynność, wymieniona w p 4) — 6) trwała ponad godzinę, komornik za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera dodatkową opłatę w wysokości . 2 „

Za doręczenie do rąk pełnomocnika lub kuratora, ustanowionych dla kilku uczestników, należy się opłata za jedno doręczenie.

§ 10. Opłata stała wynosi:

1) za wprowadzenie w posiadanie nieruchomości, usunięcie z niej ruchomości, wprowadzenie zarządcy w zarząd lub sekwestr nad nieruchomością:

a) przy nieruchomościach ziemskich obszaru:

do 3 ha	7 zł
do 8 ha	10 „

do 15 ha . . . . . . 13 „
do 30 ha . . . . . . 16 „
ponad 30 ha od każdych dalszych rozpoczętych 10 ha dodatkowo po 1 „

b) przy nieruchomościach miejskich lub zakładach fabryczno-przemysłowych według szacunku ubezpieczeniowego:

do 3 000 zł . . . . . . 7 zł
do 10.000 zł . . . . . . 10 „
do 20.000 zł . . . . . . 13 „
do 100.000 zł . . . . . . 16 „
ponad 100.000 zł od każdych rozpoczętych 10.000 zł dodatkowo po 1 „

2) za dokonanie eksmisji z lokalu:
od każdej izby . . . . . 2 „

Pomieszczeń pobocznych, jak: przedpokoje, korytarze, werandy, łazienki, spiżarnie, alkowy i pokoje dla służby, nie uwzględnia się przy obliczeniu opłaty.

Jeżeli czynność, wymieniona w p. 1), trwała ponad 3 godziny, a czynność, wymieniona w p. 2) — ponad godzinę, komornik za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera dodatkowo opłatę w wysokości . 2 zł

§ 11. Jeżeli czynność, dla której wykonania komornik przybył na miejsce, nie doszła do skutku, należy mu się opłata w wysokości . . . . 2 „

Rozdział IV.

Opłata w innych sprawach.

§ 12. Za dokonanie sprzedaży na podstawie kodeksu handlowego (art. 510, 547 i 670) oraz prawa upadłościowego (art. 116) komornik pobiera opłatę stosunkową, przewidzianą w § 7 p. 2) rozporządzenia niniejszego.

§ 13. Komornik pobiera opłatę stałą:

1) za ofiarowanie pieniędzy wierzycielowi w imieniu dłużnika:
do 500 zł . . . . 3 zł
ponad 500 zł . . . . 5 „

2) a) za dokonanie spisu majątku lub jego części;

b) za opieczętowanie lub zdjęcie pieczęci bez dokonania jednocześnie spisu:
za pierwszą godzinę . . . 5 „
za każdą następną rozpoczętą godzinę . . . . . . 2 „

Do innych czynności komornika w postępowaniu niespornem i upadłościowem stosuje się odpowiednio przepisy §§ 6 — 11 rozporządzenia niniejszego

Rozdział V.

Należności na wydatki.

§ 14. Komornikowi należy się w całości zwrot wszelkich wydatków gotówkowych jako to: na opłaty pocztowe, opłaty za doręczenia, uskuteczniane przez organa sądowe i gminne, na należności biegłych, koszty ogłoszeń w dziennikach, koszty przeniesienia i przechowywania oraz należności osób przywołanych do czynności.

§ 15. Za doręczenie, dokonywane zamiast organów doręczających, komornik ma prawo pobrać na rzecz swoją wynagrodzenie w wysokości 40 gr.

Wynagrodzenie to nie należy się, jeżeli komornik dokonywa doręczeń przy innej czynności egzekucyjnej w toku tego samego postępowania egzekucyjnego.

§ 16. Za sporządzenie wezwań, zawiadomień, ogłoszeń, protokółów i innych pism, które w postępowaniu egzekucyjnem należy sporządzić z urzędu, komornik pobiera na rzecz swoją tytułem zwrotu wydatków ryczałt kancelaryjny.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6. maja 1936 r. Nr. 35 poz. 277).

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić we wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.